

Sygn. akt I C 2012/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Eliza Skotnicka

Protokolant Magda Biernat

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2016 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę kwoty 8500 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda J. S. kwotę 8.500,00 zł (osiem tysięcy pięćset złotych 00/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 10 października 2014 roku do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2142 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania,

IV. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 1237,98 zł tytułem zwrotu wydatków tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Powód J. S. domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 8500,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu tj. 27 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia i zasądzenia kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu podano, że w dniu 14 listopada 2013 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w którym poszkodowany został powód. Bezpośrednio po zdarzeniu powód był zdenerwowany i z miejsca zdarzenia dojechał do domu o własnych siłach. Z powodu dolegliwości bólowych głowy i szyi następnego dnia powód udał się do S. w P., gdzie wykonano mu szereg badań i stwierdzono skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa. Zalecono noszenie kołnierza ortopedycznego i zażywanie leków przeciwbólowych. Powód do chwili obecnej odczuwa ból kręgosłupa w odcinku szyjnym, co zmusza go do prowadzenia oszczędzającego trybu życia. Problemem dla powoda jest dłuższe przebywanie w pozycji siedzącej, dlatego zrezygnował z rozrywek kulturalnych tj. z kina, teatru, opery. Wykluczone jest też uprawianie sportu. W pierwszych dwóch tygodniach po wypadku korzystał z pomocy partnerki przy załatwianiu podstawowych potrzeb życiowych jak przygotowanie posiłków, kąpiel, zakupy itp. Powód pozostaje do chwili obecnej pod opieką lekarza neurologa, korzystał też z pomocy psychologa, gdyż miał problemy ze snem i koncentracją. Strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność co do zasady i wypłaciła powodowi w postępowaniu likwidacyjnym kwotę 1994,25 zł, w tym 494,25 zł tytułem kosztów leczenia i 1500,00 zł tytułem zadośćuczynienia.

Strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa na koszt powoda, zarzucając że zgłoszone roszczenie zostało spełnione. Strona pozwana wskazała, że ubezpieczyciel dokonał likwidacji szkody i

wypłacił powodowi zadośćuczynienie w kwocie 1500,00 zł oraz udokumentowane koszty leczenia. Zdaniem pozwanej wypłacone powodowi zadośćuczynienie całkowicie rekompensuje poniesioną szkodę, a dochodzone dalsze roszczenie w kwocie 8500,00 zł jest wygórowane.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 listopada 2013 roku, powód jechał wraz S. N. z miejscowości N. – S. do N., wykonywał manewr skrętu w lewo i przepuszczał pojazdy nadjeżdżające z przeciwnego kierunku ruchu. Nagle powód poczuł, że w tył jego samochodu z dużą siłą uderzył inny pojazd. W wyniku tego zderzenia w pojeździe powoda stwierdzono szkodę całkowitą. Na miejsce zdarzenia wezwano policję oraz karetkę pogotowia. Powód z samochodu wyszedł o własnych siłach, odczuwał zimno, był zestresowany. Nie odczuwał dolegliwości bólowych, zapytany czy potrzebuje pomocy medycznej, stwierdził, że nie potrzebuje i karetka pogotowia odjechała. Powód wrócił do domu uszkodzonym pojazdem. Tego samego dnia wieczorem powód zaczął odczuwać straszny ból barków, szyi i głowy. Podobne dolegliwości odczuwała pasażerka pojazdu. Następnego dnia rano powód wraz z partnerką zgłosili się do S. w P., gdzie wykonano im badanie RTG odcinka szyjnego kręgosłupa, stwierdzono skręcenie i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa. Zalecono noszenie kołnierza ortopedycznego i oszczędzający tryb życia. Powód nie był hospitalizowany, zalecono jednak wizytę za 7 dni. Kołnierz powód nosił przez 2 tygodnie. Z powodu bólów okolicy lędźwiowej w tydzień po wypadku wykonano powodowi zdjęcie Rtg kręgosłupa lędźwiowo – krzyżowego, które wykazało zaburzenie fizjologicznej osi i cechy dyskopatii zwyrodnieniowej L4/L4 i L5/S1, bez zmian pourazowych. Powód przebył serię zabiegów rehabilitacyjnych, krioterapii na kręgosłup szyjny i lędźwiowy. Po dwóch tygodniach od wypadku zgłosił się do neurologa ze skargami na bóle karku z promieniowaniem do barków i głowy oraz z zawrotami głowy. W grudniu 2013r. wykonane zostało powodowi badanie TK głowy, które uwidocznilo przewlekłe zmiany zwyrodnieniowo – niedokrwienne, zaawansowany zanik korowo – podkorowy mózgowia, leukoarajoza. Sześć tygodni po wypadku powód był badany przez neurologa na Izbie Przyjęć Szpitala w K. w trybie ostrodyżurowym z powodu bólów okolicy szyjnej promieniujących do barków, potylicy i lewej kończyny górnej. W styczniu 2014r. wykonano powodowi kolejne badanie MR kręgosłupa szyjnego, które potwierdziło zaawansowany proces zwyrodnieniowy i wykazało obecność naczyniaka w trzonie kręgu Th2. Na przełomie lutego i marca 2014r. powód przebył kolejną serię fizjoterapii. W końcu lipca 2014r. wykonano kolejne badanie MR kręgosłupa lędźwiowego – dyskropatia zwyrodnieniowa wielopoziomowa, bez cech stenozy kanału kręgowego. Na przełomie października i listopada 2014r., kwietnia i maja 2015 r. oraz sierpnia i września 2015r. powód przebył leczenie rehabilitacyjne w trybie stacjonarnym. Powód do chwili obecnej odczuwa drętwienie barków, rąk, bóle głowy, bóle kończyn dolnych, wciąż czuje się zmęczony. Leczy się u ortopedy, przyjmuje często leki przeciwbólowe. Od ponad roku przyjmuje leki zalecane przez psychiatrę. Powód w 1976 roku uległ wypadkowi w pracy w kopalni, w którym w wyniku zmiżdżenia prawej kończyny górnej, została ona amputowana powyżej łokcia. Po tym wypadku powód po upływie roku czasu leczenia wrócił do pracy i pracował do 2000 r. do czasu zamknięcia kopalni w N.. Od czasu przedmiotowego wypadku życie powoda uległo radykalnej zmianie, wciąż boryka się z uporczywymi dolegliwościami bólowymi, drętwieją mu ręce, bardzo często boli głowa, ma zaburzenia snu. Podupadł na zdrowiu psychicznym, lecz się na depresję. Wcześniej powód takich dolegliwości zdrowotnych nie miał. Przed wypadkiem powód miał problemy z kręgosłupem w części odcinka lędźwiowego, chodził do neurologa, korzystał z rehabilitacji. Po wypadku z dnia 14 listopada 2013r. komfort życia powoda pogorszył się drastycznie. Powód przed wypadkiem był aktywnym działaczem związku emerytów i rencistów, uczęszczał na (...)Po wypadku powód wycofał się zupełnie ze swojej działalności, ponieważ większość czasu poświęca obecnie na leczenie. Stał się drażliwy, nerwowy. Denerwuje go jego niepełnosprawność, bezsenność i dolegliwości bólowe. Z uwagi na dolegliwości bólowe powód nie może pozostawać zbyt długo w pozycji siedzącej, co uniemożliwia mu uczestniczenie w życiu kulturalnym (kino, teatr).

Dowód:

- przesłuchanie powoda k. 154 – 155;
- zeznania świadka S. N. k. 161
- karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 11;

- badanie RTG odcinka szyjnego k. 12;
- badanie RTG odcinka lędźwiowego k. 16;
- zaświadczenie o konsultacji neurologicznej, ortopedycznej k. 15, 17, 20, 21, 23, 24,25, 29,30, 116 – 117, 121;
- orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 62;
- zaświadczenie o korzystaniu z zabiegów rehabilitacyjnych oraz skierowania na rehabilitację k. 13 – 15, 19, 101 – odwrót – 103;
- skierowanie do szpitala k. 22;
- badanie TK głowy k. 95;
- karta leczenia szpitalnego od 15.01.2014r. do 02.02.2014r. k. 100;
- opinia biegłej sądowych z zakresu neurologii dr n. med. M. D. k. 212 – 215;

U powoda J. S. w badaniu neurologicznym w związku z wypadkiem z dnia 14 listopada 2013r. rozpoznano: stan po urazie skrętnym odcinka szyjnego kręgosłupa typu „smagnięcie biczem” u osoby z przewlekłym zespołem bólowym przykręgosłupowym na tle procesu zwyrodnieniowo – dyskopatycznego kręgosłupa i przewlekłą radiokulopatią szyjną lewostronną.

Po dokonaniu analizy dokumentacji medycznej powoda oraz po przeprowadzonym wywiadzie chorobowym i ocenie aktualnego stanu przedmiotowego stwierdzono, że w wypadku komunikacyjnym z dnia 14 listopada 2013 r. powód doznał urazu skrętnego bezwładnościowego kręgosłupa szyjnego. Obrażenia doznane w wypadku skutkowały pod względem neurologicznym długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu 2% według poz. 94 a. według Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania DZ.U. Nr 234, poz. 1974 ze. zm.).

Uraz skrętny kręgosłupa szyjnego nałożył się u powoda na istniejące już od kilku lat przed wypadkiem schorzenia samoistne – postępujący proces zwyrodnieniowo – dyskopatyczny kręgosłupa – którego istnienie potwierdzone zostało już od 2009r. wykonywanymi kilkakrotnie badaniami obrazowymi kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego oraz rozpoznaniem lewostronnej radikulopatii szyjnej przez leczącego powoda od kilku lat neurologa. Doznany w wypadku uraz przejściowo zaostrzył odczuwane wcześniej dolegliwości, co skutkowało koniecznością przebycia dwóch serii fizjoterapii w okresie powypadkowym. Obecnie podawane przez powoda dolegliwości nie mają już zaostrzonego charakteru i wynikają z nieuchronnej progresji samoistnego procesu zwyrodnieniowego kręgosłupa. Uraz kręgosłupa szyjnego doznany przez powoda w przedmiotowym wypadku przejściowo tylko wpłynął na codzienne funkcjonowanie powoda – w okresie objętym leczeniem powypadkowym, czyli przez okres około 3 miesięcy. Dalsze ograniczenia w codziennej aktywności fizycznej miały już związek z dolegliwościami wynikającymi z samoistnego procesu zwyrodnieniowego kręgosłupa. Rokowania co do stanu zdrowia powoda w przyszłości co do możliwości wystąpienia dalszych powikłań obrażeń neurologicznych doznanych w przedmiotowym wypadku są dobre, takie powikłania bowiem nie wystąpią. Dalsze leczenie i rehabilitacja nie przywrócą powodowi pełnego zdrowia, nie będzie to jednak miało związku z przedmiotowym wypadkiem, a z progresją samoistnego procesu zwyrodnieniowego kręgosłupa.

Dowód:

- opinia biegłej z zakresu neurologii k. 212 – 215 oraz pisemne wyjaśnienia do opinii k. 237.

Powód J. S. ma obecnie (...)lata. Około (...) lat temu uległ w pracy poważnemu wypadkowi skutkującemu trwałym kalectwem – amputacją prawego przedramienia, urazem barku prawego. Po tym zdarzeniu potrafił przystosować się do powstałych zmian – powrócił do pracy zawodowej, prawidłowo funkcjonował w rodzinie i otoczeniu. Powód w dniu 14 listopada 2013 r. uczestniczył w wypadku komunikacyjnym i doznał urazu kręgosłupa w odcinku szyjnym, skutkującego wyraźnym pogorszeniem jego stanu zdrowia fizycznego. Występowały dotkliwe bóle okolicy barków, szyi, głowy, drętwienia ręki, które ograniczyły jego dotychczasowe funkcjonowanie i obniżyły wyraźnie komfort życia. Przez cały czas po wypadku powód dostosowywał się do zmian życiowych, które u niego zaszły. Skutki fizyczne obrażeń powodowały u powoda przewlekły stres, który stanowił czynnik przyczynowy zaburzeń o obrazie Zaburzeń adaptacyjnych F 43.2. Do obrazu klinicznego tego rozpoznania, które występowały u powoda należały – nastrojów depresyjny, obawa, zamartwianie się, poczucie niemożności poradzenia sobie z sytuacją, zaburzenia emocjonalne. Powód podjął leczenie psychiatryczne, zażywa leki, nie odczuwa jednak wyraźnej poprawy jego dolegliwości – cierpienie psychiczne, które trwają u powoda z różnym natężeniem ponad rok. Stąd można przyjąć, że są to zaburzenia długotrwałe. Zaburzenia występujące u powoda nie są umieszczone w tabeli oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, dlatego zgodnie z § 8 ust. 3 rozporządzenia należało przyjąć, że rozpoznanie Zaburzenia adaptacyjne F 43.2 odpowiada najbardziej zaburzeniom z pozycji 10 a. Tabeli. Biorąc pod uwagę czasokres trwania jak i nasilenie zaburzeń, długotrwały uszczerbek na zdrowiu psychicznym powoda wyniósł 2%.

Dowód:

- opinia biegłego z zakresu psychiatrii lek. (...). A. H. k. 177 – 181 oraz pisemne wyjaśnienia do opinii k. 194 – 197.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości co do roszczenia głównego oraz w zasadniczej części co do należności odsetkowych.

W przedmiotowej sprawie poza sporem między stronami był fakt zaistnienia w dniu 14 listopada 2013 r. kolizji drogowej, w wyniku której powód doznał urazu kręgosłupa szyjnego. Strony nie kwestionowały także okoliczności związanych z tym zdarzeniem, a przede wszystkim faktu, że sprawca zajścia był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. Strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność za szkodę wywołaną przedmiotowym zdarzeniem i wypłaciła poszkodowanemu zadośćuczynienie w wysokości 1500,- zł oraz odszkodowanie z tytułu kosztów leczenia w kwocie 494,25 zł.

Spór między stronami dotyczył ustalenia wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia adekwatnego do skutków tego zdarzenia dla życia i zdrowia powoda oraz stopnia trwałego lub długotrwałego uszczerbku na jego zdrowiu.

Obowiązujące przepisy prawa ubezpieczeniowego przewidują zasadę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W dniu 1 stycznia 2004 roku weszła w życie ustawa z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152 ze zm., dalej jako uoc). Zgodnie zaś z treścią art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Podstawą więc odpowiedzialności ubezpieczyciela jest ustalenie odpowiedzialności sprawcy szkody zgodnie z ogólnymi zasadami odpowiedzialności za szkody wyrządzone czynem niedozwolonym. Przewidziana w art. 436§1 k.c. w zw. z art. 435 k.c. odpowiedzialność samoistnego posiadacza pojazdu mechanicznego za szkody na osobie lub mieniu wywołane przez ruch tego pojazdu opiera się na zasadzie ryzyka.

W przedmiotowej sprawie fakt zaistnienia wypadku ubezpieczeniowego implikujący odpowiedzialność ubezpieczyciela jest poza sporem. Jak już wskazano strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za szkodę wywołaną zdarzeniem z dnia 14 listopada 2013 r. co do zasady. Zdaniem strony pozwanej powodowi dalsze

zadośćuczynienie się nie należy, gdyż dotychczas wypłacone zadośćuczynienie jest adekwatne do stopnia doznanych obrażeń i krzywdy.

W ocenie Sądu ustalenie stopnia doznanego uszczerbku na zdrowiu powoda wymagało wiadomości specjalnych z zakresu medycyny. Wobec tego mając na uwadze stwierdzone w dokumentacji medycznej powoda skutki wypadku, Sąd na podstawie art. 278 k.p.c dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu psychiatrii oraz neurologii. Sąd w całej rozciągłości podzielił wnioski wydanych w sprawie opinii biegłych sądowych. Biegli w pisemnych wyjaśnieniach do opinii rzeczowo odnieśli się do zarzutów podnoszonych przez stronę pozwaną w toku postępowania, wskazując które ze stwierdzonych u powoda schorzeń pozostawały związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 14 listopada 2013r., a które były od niego niezależne. Podkreślić należy, że biegli z zakresu neurologii i psychiatrii ustalili u powoda łącznie 4 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Opinie biegłych sądowych są w ocenie sądu rzetelne, wykonane w oparciu o zgromadzoną dokumentację medyczną powoda, ponadto po przeprowadzeniu wywiadu chorobowego oraz badań neurologicznego i psychiatrycznego powoda. Biegli wyjaśnili zarówno metodę ustalania stopnia uszczerbku na zdrowiu, jak też czynniki i stwierdzone urazy, które miały wpływ na ocenę stanu zdrowia poszkodowanego oraz rokowań na przyszłość. Biegli wskazali chronologię stwierdzonych u powoda schorzeń i dokonali rozgraniczenia, które z tych schorzeń pozostają w związku przyczynowym z przedmiotowym wypadkiem, a które są od niego niezależne, gdyż wynikają z innych zdarzeń lub są wyrazem samoistnych zmian chorobowych.

Zgodnie z treścią art. 444 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Według zaś art. 445 § 1 k.c. odwołującego się do wypadków wskazanych w art. 444 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może także przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Pojęcie "sumy odpowiedniej" użyte w art. 445 § 1 k.c. w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa.

Sąd przyjął, że podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie powinien być zakres doznanych przez powoda obrażeń oraz stopień ustalonego długotrwałego uszczerbku na jego zdrowiu.

W przedmiotowej sprawie powód domagał się zasądzenia zadośćuczynienia za doznane krzywdy i cierpienia w wysokości 8500,00 zł. Biorąc pod uwagę poczynione wyżej rozważania co do skutków przedmiotowego zdarzenia dla zdrowia powoda, stopnia stwierzonego uszczerbku na jego zdrowiu oraz rokowań na przyszłość Sąd uznał, że zgłoszone roszczenie z tytułu zadośćuczynienia zasługiwało w całości na uwzględnienie. W ocenie Sądu skutki wypadku, fakt że powód doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w 4 %, że od chwili zdarzenia do chwili obecnej, a więc już ponad trzy lata, odczuwa on nadal dolegliwości bólowe i ograniczenia w wykonywaniu prac wysiłkowych, zadośćuczynienie w dalszym zakresie (ponad wypłaconą kwotę 1500,- zł) w wysokości 8500,- zł jest odpowiednie i powinno zrekompensować powodowi doznane cierpienia. Mając na uwadze, że powód doznał aż 4 % uszczerbku na zdrowiu, łączna kwota 10000,- zł zadośćuczynienia będzie adekwatna do doznanych obrażeń ciała, cierpień i zrekompensuje w pełni skutki wypadku dla zdrowia i życia J. S.. Podkreślić należy, że przedmiotowy wypadek w sposób drastyczny przyczynił się do pogłębienia istniejącego już przed wypadkiem stanu chorobowego – zwyrodnieniowego u powoda. Wprawdzie, zgodnie z ustaleniami biegłej neurolog, obecnie zły stan zdrowia powoda nie jest bezpośrednim skutkiem wypadku z dnia 14 listopada 2013r., jednak niewątpliwie wypadek ten naruszył strukturę kręgosłupa powoda dotkniętego zmianami zwyrodnieniowymi i przyspieszył nieodwracalny, bardzo szybko postępujący, proces chorobowy. Nie ulega wątpliwości, że przed wypadkiem powód prowadził normalny i aktywny tryb życia, uczestniczył w życiu społecznym, angażował się w działalność związku emerytów i rencistów, uczestniczył w zajęciach (...). Od czasu wypadku powód nieustannie, bardzo intensywnie się leczy, w tym czasie odbył wiele konsultacji specjalistycznych, korzystał z licznych zabiegów rehabilitacyjnych w systemie stacjonarnym i ambulatoryjnym. Drastyczne pogorszenie

się stanu sprawności fizycznej powoda, które niewątpliwie spotęgowane zostało urazem kręgosłupa doznany w przedmiotowym zdarzeniu, miało też istotny wpływ na stan zdrowia psychicznego powoda. Nieustanne dolegliwości bólowe, zaburzenia snu, ograniczenia w codziennym funkcjonowaniu, dla osoby która była zawsze aktywna i samodzielna (mimo niepełnosprawności spowodowanej utratą prawej kończyny górnej), muszą być niezmiernie trudnym do zaakceptowania stanem wywołującym stres, poczucie bezradności, nastrój depresyjny. Wprawdzie biegła neurolog wyraźnie zaznaczyła, że obecny stan zdrowia, który nie rokuje dobrze na przyszłość jest związany z progresją samoistnego procesu zwyrodnieniowego kręgosłupa, to jednak zdaniem Sądu doznany uraz kręgosłupa szyjnego nałożył się u powoda na istniejące już od kilku lat przed wypadkiem schorzenia samoistne i istotnie zaostrzył odczuwane wcześniej dolegliwości, co skutkowało koniecznością przebycia dwóch serii fizjoterapii w okresie powypadkowym, a także intensywnego leczenia specjalistycznego. Wprawdzie obecnie podawane przez powoda dolegliwości nie mają już zaostrzonego charakteru i wynikają z nieuchronnej progresji samoistnego procesu zwyrodnieniowego kręgosłupa, jednak niewątpliwie uraz doznany wskutek wypadku wzmógł i przyspieszył proces chorobowy.

Z tego też względu, mając na uwadze łączny 4% długotrwały uszczerbek na zdrowiu fizycznym i psychicznym powoda, konieczność kontynuowania leczenia neurologicznego oraz psychiatrycznego, a także stałego zażywania leków, Sąd uwzględnił w całości jego żądanie o zadośćuczynienie.

Jednocześnie Sąd orzekł o należnych odsetkach ustawowych od zgłoszonego roszczenia w oparciu o art. 481 § 1 k.c. i art. 455 k.c., a także mając na uwadze treść art. 14§1 uoc, w myśl którego zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Pozwana wypłaciła powodowi zadośćuczynienie i odszkodowanie w postępowaniu likwidacyjnym w wyznaczonym w ustawie terminie. Powód zaś dopiero w pozwie, doręczonym stronie pozwanej w dniu 10 października 2014 r., sprecyzował wysokość dochodzonego roszczenia z tytułu zadośćuczynienia. Zgodnie więc z treścią art. 455 k.c. pozwana pozostawała w opóźnieniu od dnia wezwania jej do zapłaty kwoty 8500,00 zł objętej niniejszym pozvem tj. od 10 października 2014r. Dalej idące żądanie w przedmiocie odsetek należało oddalić jako nieuzasadnione.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 100 zd. 2 k.p.c., obciążając stronę pozwaną w całości kosztami procesu poniesionymi przez powoda, w tym wynagrodzenie pełnomocnika 1200,00 zł, opłata od pełnomocnictwa 17,00 zł, opłata sądowa od pozwu 425,00 zł, uiszczona zaliczka na wydatki 500,00 zł, łącznie 2142,00 zł. Jednocześnie na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2014r., nr 1025 t.j) Sąd obciążył stronę pozwaną obowiązkiem zwrotu na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwoty 1237,98 zł, wyłożonej tymczasowo na pokrycie wydatków związanych z wydaniem opinii przez biegłych sądowych.